

Казки про родину

Дванадцять синів і одна дочка

Дванадцять синів і одна дочка

Послухайте про чоловіка, що в нього було дванадцять синів і одна дочка.

Одної весни сини пішли в поле орати, а сестра повинна була носити їм їсти. А щоб вона не заблудила по дорозі, то брати зробили одну довгу борозну, від їхньої хати та аж до того поля, де вони орали.

Наварила мати синам їсти і наказала дочці, щоб вона йшла борозною і дійде до того місця, де брати орють. Та перед тим, як дочка рушила в дорогу, чорт прийшов та зрівняв ту борозну і зробив іншу, яка вела до нього. Пішла дівчина тою борозною, котру зробив чорт, і прийшла до нього. І чорт цю дівчину тримав у себе.

Брати чекають годину, чекають дві, а сестра так і не несе їм обід. Продовжували далі орати, а коли вже були дуже голодні, то вирішили повернутись додому і взнати, де подівся їхній обід. Від матері вони довідалися, що сестра понесла їм їсти. Дуже дивно стало братам, адже ні обіду, ні сестри.

— Де могла дітись наша сестра? — дивувалися брати.

І вирішили вони, що одинадцятєро з них піде у світ шукати сестру, а дванадцятого, наймолодшого, що звався Іваном, залишать вдома.

Вирушили брати із дому і пішли тою самою борозною, якою ішла їх сестра, і дійшли до чорта.

Чорт, пропав би, їх усіх піймав, порізав і, склав у бочки. А їх сестру узяв собі за жінку.

Зажурився батько і мати, що нема ні дочки, ані синів. І вирушили їх шукати. Взяли з собою найменшого сина — Івана і пішли.

Ідучи дорогою, прийшли на одну полонину, де паслося стадо волів. Іван такий був сильний, що вола заколов одною рукою, м'ясо їв батько з мамою, а Іван поїв решту м'яса і кістки.

Пішли далі полонинами, лісами та зворами, куди ще ніхто не ходив. Ідуть, аж бачать, а в лісі якась велика хата. У цій хаті жив той чорт, який узяв їх дочку до себе за жінку. Зайшли вони і дивляться — у одному з приміщень у бочках одинадцять людських трупів порубаних.

Тоді сестра цих, братів, чортова жінка, просила, щоб мати і батько та Іван ішли геть, бо чорт їх усіх погубить.

Чорта вдома не було. Він був на полюванні. Коли нечистий вертався додому, то в руках завжди тримав одну величезну залізну кулю, якою кидав перед собою, і вона падала біля входу до хати. Це був для його жінки знак, що він повертається додому. Коли залізна куля упала перед хатою, то дочка заховала батька, маму і брата в одну з кімнат і наказала їм сидіти тихо.

Прийшов чорт додому і зразу відчув, що тут хтось чужий. Жінка йому сказала, що це її батьки з її братом прийшли. Тоді чорт вирішив зробити велику гостину і заставив жінку наварити олов'яних галушок.

Як вона наварила, то запросила їх у гості. Чорт наївся цих галушок, а батько і мама та Іван не могли їх їсти. Тоді усі галушки, що жінка наварила, чорт сам поїв і задумав усіх погубити. Він сказав Іванові, що хоче з ним боротися. Пішли у двір і там стали міряти свої сили. Чорт кинув Іваном об землю так, що Іван застряг до п'ят. А коли Іван кинув чортом об землю, то той застряг у землі по коліна. Виліз чорт із землі, і взялися міряти свої сили в третій раз. Тоді Іван так кинув чортом на землю, що той застряг по шию. Чорт не міг із землі вилізти, і тоді Іван убив його.

Потім Іван пішов туди, де були у бочках його одинадцять братів. Вийняв їхні трупи із бочок, розложив їх кожного окремо і полив цілющою водою. Тоді всі вони ожили і почали ходити.

Пошукали батька і маму і свою сестру. Зібралися і всі разом щасливо вернули додому. І, може, ще й досі живуть, якщо не померли.